

Priprave za zasedanje skupščine družbe

Skupščina je organ družbe, ki jo sestavljajo delničarji. Skupščina odloča o najbolj pomembnih vprašanjih družbe, katerih pa izrecno predpisuje zakon. Tako skupščina odloča o delitvi dobička na predlog uprave in na podlagi mnenja nadzornega sveta, letnem poročilu na predlog uprave in na podlagi mnenja nadzornega sveta, imenovanju in odpoklicu članov nadzornega sveta, ukrepah za povečanje in zmanjšanje kapitala, prenehanju družbe, statusnih spremembah, imenovanju revizorja in drugih zadevah, določa-

nih s statutom in zakonom o gospodarskih družbah. Skupščina ne odloča in ne more odločati o vprašanjih vodenja. To se lahko zgodi le v primeru, če to zahteva uprava družbe in v primeru, če gre za pristojnost dajanja soglasja k določeni vrsti posla, ki bo sicer pripadala nadzornemu svetu, pa ta soglasja ne da.

Skupščina se sestane vedno, kadar to določa zakon ali statut in takrat, kadar je ta v korist družbe. Praviloma se skupščina sestane vsaj enkrat letno, ko odloča o letnem poročilu.

nadaljevanje na str. 2

Zasedanja nadzornega sveta, ki ga vodi Tomaž Košir

Odkar smo registrirani kot delniška družba, je začela delovati uprava v sestavi, z leve: diplomirani ekonomist Boris Markelj, diplomirana pravnica Mojca Gantar, mag. diplomirani ekonomist Franci Mlinar, diplomirani ekonomist Bojan Starman – generalni direktor in predsednik uprave, diplomirani ekonomist Franci Kavčič, diplomirani inženir elektrotehnike Janko Rejc, diplomirani ekonomist Aleš Dolenc in inženir organizacije Zoran Kopač – delavski direktor. Vsi našeti so tudi direktorji na svojih strokovnih področjih.

Poletje, čas počitka – ali premisleka

Poletje naj bi bil čas za dopust in počitnice. Mnogi si zaradi nujnih potreb podjetja tega ne bodo mogli privoščiti, saj je spoštovanje rokov dobav našim kupcem (ob kvaliteti) ena prvih zahtev sodobnega sveta.

Drugi spet pospešeno razmišljajo, kako za jeseni in naprej preskrbeti dovolj dela, da bo vsaj za plače, če že ne bo dobička. Iskanje dodatnih tržnih možnosti torej. Toda to je povezano tudi z nizom organizacijskih prilagoditev, ki smo se jih sicer deloma že privadili, so pa vseeno moteče.

Močno je poudarjena težnja po čimbolj racionalnem poslovanju, z izogibanjem stroškov, kjer je le mogoče. Na drugi strani pa seveda iskanje takega načina dela, ki naj bi nam že letos prinesel nekaj boljše poslovne rezultate in v naslednjih letih postavil zanesljive temelje za uspešno tekmovanje v vihnem morju svetovnega gospodarstva.

Morda bo k temu prispevalo tudi dejstvo, da smo postali delniška družba, kapitalistično podjetje, kjer naj bi vsak poznal svojo vlogo in bil zato tudi ustrezno nagradjen. Seveda bi se varali, če bi menili, da se bomo kar čez noč odpovedali stvarim, ki smo jih bili vajeni. Ali pa, da bomo kar takoj delali drugače – kot rad pravim: kot da bi bilo podjetje moje.

Vse to so vprašanja, ki so pred nami. Nekateri torej ne bodo imeli ne časa, ne mirne vesti, da bi čez poletje počivali – drugi pa ne denarja, da bi si dopust privoščili.

Mi si bomo privoščili, da avgusta časopis ne bo izšel.

Vse lepo vam zato želimo že danes.

Uredništvo

Priprave za...

(nadaljevanje s 1. strani)

O sklicu odloči uprava. V izjemnih primerih skupščino lahko skliče tudi nadzorni svet, lahko zahtevajo sklic tudi delničarji, katerih skupni deleži dosegajo dvajsetino (5%) osnovnega kapitala.

Skupščino je potrebno sklicati vsaj mesec dni pred zasedanjem skupščine. Sklic z dnevnim redom je potrebno objaviti.

Zasedanja skupščine se delničarji lahko udeležujejo osebno, lahko pa tudi njihovi pooblaščenici ali zakoniti zastopniki.

Skupščina veljavno sklepa pod pogojem, da je na skupščini prisotnih najmanj 15% delničarjev z glasovalno pravico, sklepe pa sprejema z večino oddanih glasov delničarjev, v nekaterih primerih pa je določena tudi višja večina (npr. 3/4).

Delničarji se lahko združujejo tudi v združenja in preko pooblaščenca (ali pooblaščenec), predstavnika združenja uresničujejo svojo glasovalno pravico na skupščini tako, da se v okviru združenja po pravilih združenja dogovorijo, kako bodo glasovali na skupščini.

Tudi v Alpini že tečejo aktivnosti v zvezi s pripravo prve skupščine, ki bo predvidoma v septembru in organiziranjem (notranjih) delničarjev. Zakon določa dokaj natančna pravila glede sklica skupščine, objave dnevnega reda, poteka skupščine, ki jih je potrebno upoštevati. Julij je torej v znamenju priprav na skupščino in organiziranja delničarjev, o čemer pa bomo natančneje še obveščali.

Mojca GANTAR

Svet delavcev je zastavil delo

V začetku prejšnjega meseca se je na prvi seji sestel svet delavcev. Za predsednika so izvolili Marka Kavčiča iz orodjarne, za podpredsednico pa Natašo Demšar.

Spomnimo se: svet delavcev ne sodi med organe družbe, je pa organ, ki je predviden z Zakonom kot možnost, da se delavci organizirajo za zaščito kadrovske in socialne pravice. Kot je pripovedoval Milan Sovinc, ki je kot predsednik volilne komisije sklical prvo sejo sveta delavcev in dobro pozna to problematiko, bodo najprej uredili pogoje za delovanje. V ta namen bodo pripravili osnutek pogodbe z upravo, ki jo bodo pripravili s pomočjo strokovne sodelavke. S to pogodbo bodo uredili vse, da bodo lahko delovali, sklicevali seje (izven delovnega časa) in krili stroške, ki bodo nastali.

Seveda bodo za svoje delovanje sestavili tudi poseben poslovnik. Sestajali se bodo enkrat mesečno; če bo potrebno, tudi večkrat. Na seje bodo vabili člane nadzornega sveta, ki so jih sami izvolili (4), delavskega direktorja in pa tiste pristojne šefe in strokovnjake, ki bodo lahko pomagali razrešiti posamezna vprašanja, ki se jih bodo lotili.

Ustanovitevno sejo sveta delavcev je vodil predsednik volilne komisije Milan Sovinc (prvi z leve). Ostali člani so še: Roman Berčič, Marko Kavčič, Franci Kavčič, Peter Trček, Vinko Bogataj, Stane Čar; spodaj: Marta Grof, Vital Justin, Sonja Simoniti, Tanja Lazar in Nataša Demšar – namestnica predsednika

Očitno menijo, da je veliko odvisno od pogodbe, ki jo bodo sklenili z upravo. Zlasti to velja za sredstva, pri čemer smo izvedeli, da ne nameravajo uveljaviti profesionalizma dveh članov sveta (kar sicer predvideva zakon), temveč računajo, da se bodo zato lažje dogovorili za letni znesek sredstev, ki bo namenjen za delovanje sveta delavcev.

Pri svojem delu pričakujejo tudi sodelovanje strokovnih služb in seveda sindikata, ki bo lahko dal marsikatero zanimivo pobudo.

O svojem delu bodo sproti obveščali zaposlene, saj menijo, da je javnost dela močan dejavnik pri uveljavljanju pravic, ki jih bodo skušali doseči s svojim delom.

Nejko Podobnik

142. člen Zakona o trgu vrednostnih papirjev določa, kdo so insiderji:

»Delničarji oziroma lastniki poslovnih deležev pravne osebe, člani uprave in nadzornega sveta osebe, ki so zaposlene pri pravni osebi ali ki zanje opravljajo določene posle po pogodbi, osebe, ki imajo pri izvajanju nalog poklica ali za poslitve dostop do notranjih informacij, ne smejo pridobiti vrednostnih papirjev ali z njimi razpolagati na podlagi notranjih informacij, ki so jih pridobili kot delničarji oziroma lastniki poslovnih deležev oziroma pri opravljanju navedenih funkcij in nalog.«

Aktualni intervju

Pogovarjamo se s predsednikom sveta delavcev Markom Kavčičem

Delo-življenje:

Verjetno se boste nekaterih operativnih vprašanj lotili že sedaj, kajne?

Marko Kavčič:

Na prvi seji bomo predlagali nekaj članov za disciplinsko komisijo in komisijo za pritožbe.

Takoj se bomo vključili v tok dogajanja, kar zadeva oblikovanje organov družbe. Tu mislim na štiri člane nadzornega sveta, ki jih imenuje svet delavcev, potrdi pa skupščina delniške družbe. Mislim, da bo ena naših prvih nalog vzpostavljati ustrezne odnose z vsemi organi družbe.

Osebnostno mislim, da glede na položaj, v katerem smo, mora biti v prvem planu tako uprava kot

nadzornega sveta pa tudi sveta delavcev, da izboljšamo poslovanje in razmere v katerih smo.

Delo-življenje:

Sodelovali pa boste tudi z drugimi?

Marko Kavčič:

Predstavnike sindikata bomo vabili na seje sveta delavcev, kjer bodo lahko sodelovali s svojimi predlogi in pobudami. Na seje bomo vabili predstavnike nadzornega sveta delniške družbe, ki jih bomo mi imenovali, da bodo poročali o svojem delu in da bomo lažje zastopali naša stališča.

Po potrebi bomo na seje vabili člane uprave, odvisno od problematike, ki jo bomo obravnavali, delavskega direktorja pa vedno.

Delo-življenje:

Torej, delo sveta delavcev se kar dobro oblikuje; jeseni bo verjetno zanj in za vse nas obilo pravega, resnega dela.

Nejko PODOBNIK

Proizvodnja v okviru letnega plana

925.000 parov izdelane obutve v prvih šestih mesecih predstavlja (količinsko gledano) nekaj več kot polovico z rebalansom plana predvidenih količin, kar je pred »vrhuncem sezone« jesen-zima dobra osnova za izpolnitev predvidenih količin tudi na koncu leta. Prav tako lahko ocenim, da smo v prvem polletju sledili dogovorjenim dobavnim rokom in kljub krašljanju sezon uspeli praktično obdržati konstantno proizvodnjo. Prav v izpolnjevanju dobavnih rokov in zapolnjevanju kapacitet vidim največji problem v naslednji sezoni, zato se že delajo nadure v posameznih oddelkih (šivalnice, montaža pancarjev), v montaži modne obutve pa se bodo v naslednjih mesecih. Vse te nadure se bodo pokoristile v mrtvi sezoni.

Manj kot z parovnim dosegom plana smo lahko zadovoljni z izdelanimi minutami. Od planiranih 92 milijonov smo jih v prvem polletju izdelali približno 45 milijonov. Ob padanju števila zaposlenih in relativno veliki odsotnosti je tak rezultat po eni strani razumljiv, po drugi strani pa sam po sebi takoj zastavlja več vprašanj povezanih z našo skupno učinkovitostjo, izrabo delovnega časa, oskrbljenostjo proizvodnje, organizacijo dela ipd. Ta vprašanja bodo morala dobiti odgovore na vseh nivojih. Naj omenim, da smo lahko s prvim »rinkom« v montaži in v šivalnici v Rovtah zelo zadovoljni in da je omenjena sprememba organizacije že lahko delni odgovor na zgoraj navedena vprašanja v zvezi z učinkovitostjo. Vsi, ki pri uvajanju novega načina dela sodelujejo (od vodje linije do delavcev), zaslužijo vso pohvalo.

Prav tako ne moremo biti zadovoljni s številom »B« kvalitete. 1,4 % slabših izdelkov za čevlarsko industrijo ni katastrofalno, vendar pa je nekoliko večji, kot smo si ga zastavili s planom. Glavna vzroka preklasifikacije v »B« sta

mehanske poškodbe in kvaliteta vgrajenih materialov. Prvi je odraz odnosa do izdelka, za katerega lahko trdim, da še zdaleč ni tak, kot bi moral biti, drugi pa je odraz nivoja naših izdelkov na trgu.

Kooperacija (šivanje zgornjih delov) je v letošnjem letu nekoliko zmanjšana. Sodelujemo s stalnimi kooperanti (Vigo Vinica, Noma in Zagorka Novi Marof) in v zadnjem času tudi z Ratitovcem iz Železnikov. Od planirane količine 25 milijonov minut smo v prvem polletju izdelali nekaj več kot 13 milijonov minut, v razgovorih smo s proizvajalci zgornjih delov na Madžarskem in Slovaškem, saj ugotavljamo, da s sedanjim nivojem cen pri stalnih kooperantih ne bomo več konkurenčni.

Na koncu naj omenim še razvojne aktivnosti na vseh programih. Praktično so že razvite kolekcije treking obutve za leto 1996 in modne obutve za sezono pomlad-poletje 96. Na obeh programih je opazen kvaliteten premik tako pri izdelavi kolekcije, kot tudi pri prezentaciji in sledenju rokov. Vse te aktivnosti so nekako skrite oz. postavljene ob bok vsakodnevnim problemom, zahtevajo pa veliko aktivnosti od razvojnih oddelkov, nabave do proizvodnih oddelkov. Na programu tekačev in smučarskih čevljev pa se sedaj vrši faza tehničnih definicij in boster kolekciji predstavljeni v jeseni.

Če povzamem, proizvodnjo v prvem polletju lahko ocenim kot relativno uspešno in ob normalnih pogojih tudi v drugem polletju ne bi smelo biti večjih težav. Ob primernem pokritju kapacitet, bo naša osnovna naloga povečanje učinkovitosti. Problemov je veliko in bodo terjali ustrezne rešitve, ki bodo pač nekatere stvari postavile na realna tla. Razmere niso naklonjene pretiranemu optimizmu, črnoglednost in malodušje pa ne smeta prevladati.

Janko REJC

Delo-življenje:

Gre za nov organ, ki ga doslej nismo imeli. To ni več delavski svet, ki je imel pristojnosti upravljanja, temveč organ, ki bo v funkciji zaščite socialnih in kadrovskih pravic delavcev. 8. junija se je ta organ konstituiral. Postali ste predsednik; ste premišljevali o tej svoji novi vlogi?

Marko Kavčič:

Seveda, ko so mi ponudili to funkcijo, sem si vzel nekaj časa za premislek. Pogovarjal sem se z nekaterimi ljudmi, za katere sem menil, da poznajo problematiko, preštudiral sem zakonske osnove o pristojnostih sveta delavcev in se potem odločil.

Delo-življenje:

Kakšni bodo vaši prvi koraki?

Marko Kavčič:

Mislim, da gre kljub vsemu za dovolj zahtevno in odgovorno vlogo sveta delavcev, ki je pred nami.

Zavedam se tudi, da bo svet delavcev imel toliko vpliva, kolikor si ga bomo znali sami pridobiti.

Sicer pa sedaj postavljamo osnove za oblikovanje poslovnika in kar je še važnejše – naša izhodišča za dogovor (pogodbo) med svetom delavcev in upravo. Počakati bomo morali, da bo skupščina delniške družbe dala pooblastilo upravi, da lahko s svetom delavcev podpiše pogodbo.

Na podlagi vzorca sedaj pripravljamo predlog, ki ga bo treba uskladiti z upravo.

DELO življenje

Prilagajanje trgu nima alternative

Pred nekaj tedni smo imeli razgovore s partnerji, ločeno za posamezna tržišča. Ugotovili smo namreč, da je v tej fazi predvsem dogovarjanje o specifičnosti posameznih tržišč zelo pomembno. Najprej smo se pogovarjali s predstavniki firme japonskega Elana, nekaj kasneje s predstavniki Alpine Sports Corporation, ki pokriva ameriško tržišče, nazadnje pa v Nemčiji srečanje s predstavniki, ki nas zastopajo na srednjeevropskem trgu (Avstrija, Nemčija, Francija).

Sicer so naše aktivnosti v zvezi z razvojem zimskošportne obutve, zastavljene optimistično, torej upamo, da bomo imeli prave zime...

Ob tem pa ne pozabljam na letni program. Med drugim pripravljamo program rolk (ki je ta čas artikel, za katerim je veliko povpraševanje, op. ured.). Kar zadeva program smučarske obutve, smo definirali koncept tako po funkcionalni kot po oblikovni plati.

Pri tem pa seveda ugotavljamo specifičnosti trgov. Medtem ko v ZDA ugotavljamo, da je ravno črna barva prava, naj gre za moške ali ženske modele, pa se na japonskem trgu le v enem od desetih primerov odločijo za črno barvo.

Na srednjeevropskem tržišču bomo poskušali prodreti s kompromisno ponudbo japonskih in ameriških modelov. Tega se moramo zavedati in tako servisirati tržišče, torej z modeli, ki jih zahteva specifično tržišče.

Naredili smo analizo naročil in ugotovili, da bomo morali pri 100.000 parih izdelovati 25 artiklov v petdesetih variantah. Le-ti bodo zaradi časovnih zahtev v proizvodnji povprečno po dvakrat. To pa je nevzdržno in prav zato so prej omenjeni koordinacijski dogovori lahko koristni. Kot kaže, nam je uspelo, da smo zmanjšali število artiklov na dvajset, in na 30 variant izdelave.

Tako definirano kolekcijo bomo septembra predstavili na skupnem posvetu s kupci.

Kar zadeva snovboud, smo letos predstavili kompletno novo kolekcijo za naprej. Gre za nekaj povsem novih modelov; nekatere pa smo dogradili in izpopolnili.

Naj poudarim, da smo pri obeh programih posebno pozorno obravnavali stroške, da bi postali bolj konkurenčni. Vse aktivnosti, ki vplivajo na cene, bodo kolikor mogoče pretehtane in racionalizirane.

Seveda težimo k temu, da bi izdelka plastike in montaže, ki sta precej specifična v tehnologiji, z naročili pokrili preko celega leta.

Sprijazniti pa se moramo tudi, da smo sedaj v fazi, ko ideje bolj kupujemo kot prodajamo, čeprav bi bilo obratno bolj prav. Toda za to nimamo dovolj ne denarja ne časa.

To daje slutiti, da na področju menedžmenta o teh stvareh razmišljamo premalo.

Tone KAVČIČ

Časa za temeljit premislek je premalo

Kot tehnologinja za zgornje dele na modnem programu se soočam s problemi, kako pripraviti delo, da bi bil uspeh čim večji, v razmerah, kot so sedaj, ko so serije izredno majhne, časa pa (tudi zato) vedno manj.

Kot tehnolog se dobro zavedam, da bi morala v startu, ko dobim artikel, ugotavljati kaj imam, kaj bo treba narediti v praksi, s kakšnimi sredstvi, s kakšnimi ljudmi in v kakšnem času. Tu bi morali imeti čas za premislek (startni čas). Pa ga ni. Potem še ugotovim, da marsikaj ni izvedljivo, da ni materiala, da je časa premalo, artiklov pa veliko – in načrti se podirajo...

Smo daleč od idealnih razmer, ko naj bi že v času izdelave potniške kolekcije pripravili za proizvodnjo tak čevlji, kot bo pozneje v redni proizvodnji. Do sprememb prihaja (včasih celo v zadnjem hipu), zelo pogosto na željo kupcev, ki jih moramo upoštevati; drugič spet zaradi različnih objektivnih okoliščin.

Judita Oblak, tehnologinja

Redna proizvodnja teče hkrati z izdelavo potniških kolekcij – tudi v

istih oddelkih, kar je moteče. Tega prej na modnem programu ni bilo, ker nismo imeli lastnih kolekcij, sedaj pa je opisanih pojavov vedno več.

Moram pa reči, da je vsako leto nekoliko bolje, čeprav za uvajanje kakšnih revolucionarnih idej nimam ne časa ne drugih pogojev. Skušamo pa združiti že utečene, rutinske postopke, z delno standardizacijo, z uvajanjem novosti, kar pa zahteva dodatno motiviranje ljudi. Vemo, da danes to ni več plača, saj ni ta nič posebnega; je pa že temeljit in spodbuden pogovor, da ljudje razumejo, kaj želimo doseči. Tu imam npr. v mislih tudi uvajanje organizacijskih novosti (npr.

sedeča razporeditev ring sistema v Rovtuh).

Za študij gibov kakšnega posebnega časa nima nihče; vem pa, da rutinirani delavci to že sami kar dobro urejajo. Kar zadeva standardizacijo, se da nekaj prihraniti na primer s sekali, ko določene stvari lahko poenotimo.

Včasih smo omejeni tudi zaradi strojev – kar pa je, razumljivo, povezano z denarjem – ki ga ni. Laže bi bilo, če bi imeli za enako operacijo v vseh oddelkih enake stroje.

Ob vsem naštetem pa bi vendarle poudarila pomen timskega dela in zavest, da delaš vedno bolj zase – tudi to naj bi prineslo lastninjenje.

Judita OBLAK

Nabava zgornjega usnja ni enostavna

Naj na začetku omenim, da v okviru modnega programa skrbim predvsem za nabavo zgornjega naravnega usnja in naravnih podlog. Pri tem ugotavljam, da se je obseg nabave usnja drastično povečal. Na to je vplivalo dejstvo, da dejansko nimamo več lon poslov, razen nekaterih izjem. Tako moramo nabavljati praktično vse in tudi po kvaliteti prevzemati sami, kar pa z ozirom na dejstvo, da so cene usnja nizke, še dodatno otežuje nabavo in prevzemanje. Velik problem so nenormalni dobavni roki in pa dejstvo, da je potrebno usnje za prikrjevalnico najprej v najkrajšem dobavnem roku pripeljati in oskrbeti vse šivalnice doma, kot tudi na jugu, kar nam, glede na carinsko oviro s Hrvaško, še skrajšuje dobavni rok. Problem Alpine, generalno gledano, vidim tudi v tem, da je nabava naravnih materialov specifična stvar, zaradi samih lastnosti, ki jih imajo naravni materiali in da se zaradi tega nabava naravnih materialov ne more primerjati z nabavo ostalega blaga, kar pri nas nekateri pozabljajo.

Glavni trg za oskrbovanje z naravnimi materiali je Italija, nekaj pa tudi Hrvaška. Sodelovanje z dobavitelji je dobro, problem so dobavni roki, kot sem že omenil, ki jih diktiramo mi, z ozirom na roke prodaje, ki pa marsikdaj niso realno uresničljivi, saj je proizvodnja usnja dolgotrajen proces.

Sodelujemo z večjimi usnjarnami, kjer so dobro oskrbljeni s surovimi kožami in kjer dobimo tudi najboljše pogoje. Kar zadeva plačilne pogoje dobaviteljev, so ti sprejemljivi; bistveno pa je to, da nam ni potrebno odpirati bančnih garancij oziroma akreditivov.

Zaradi dopustov v Italiji v mesecu avgustu, bomo morali uvoziti praktično vse usnje za sezono jesen-

zima do konca julija za proizvodnjo v avgustu in septembru, kar pomeni, da se bodo zaloge materialov povečale.

Trenutne akcije so že usmerjene v nabavo materialov za naslednjo sezono pomlad-poletje 1996, vendar so to le ocene in naročanje po vrstah usnja in najbolj idočih barvah iz pomladanske kolekcije, kar je seveda velik riziko. Z ozirom na dejstvo, da nimamo še naročil za novo sezono in da ne moremo čakati do zadnjega dne, je to tveganje do določene mere upravičeno.

Robert BOGATAJ

Iskrice

Organizacija je postala cela znatnost o prizadevanju, da bi urejeno, s čim manj stroški dosegli čim večji učinek.

Organizacija brez vsebinske vizije in konkretnih korakov, je kakor lonec brez jedi.

Kadri so več kot denar, stroji, stavbe, material – in organizacija. Kadri vse to ustvarijo – ali zapravijo.

Kadri: Kdor hodi v službo, je urejen, kdor delat – pa koristen.

Denar: Če imate idejo in voljo – se morate samo še upati – in imeti malo sreče – pa boste imeli tudi denar.

Denar: Če ne znate tenko prisluhniti, kako šumi denar, se vam bo kovancem odkotalil – k sosedu.

Uredništvo

DELO življenja

Investicija v kadre je najpomembnejša

Tokratna osrednja tema je namenjena pripravnikom, točneje mnenju pripravnikov o tem pomembnem »mostu« med teorijo in prakso.

Sodelovali so: diplomirana ekonomista Majda Trček in Dušan Justin ter diplomirani organizator dela Andrej Bogataj.

Delo-življenje:

Kaj menite o vlogi pripravnštva nasploh in konkretno v Alpini?

Andrej Bogataj:

Kar zadeva pripravnštvo, menim, da je namenjeno temu, da bi se pripravniki seznanili z osnovnimi informacijskimi in drugimi tokovi v podjetju, razmerami, prav tako s sodelavci, s katerimi naj bi navezali dobre odnose. To se mi zdi

Tu je potrebno (že omenjeno) razumevanje med ljudmi in ustrezne medsebojne informacije.

V profitni organizaciji, kot je podjetje, je sodelovanje (različnih) strokovnjakov (tudi tima) za isti cilj nujno.

Razume se, da moramo imeti poleg svojega temeljnega strokovnega znanja še dodatna znanja in informacije z drugih področij, da lažje razumejo procese in tvorno sodelujejo pri delu. Poudarjam pa, da je zelo pomembno poenotenje ciljev.

Majda Trček:

Predstavljam si, da je eden ciljev pripravniškega programa, da gremo po čim več strokovnih službah, da spoznamo podjetje in dogajanje. Eno je, da spoznaš proces dela, da kontaktiraš z ljudmi. To je res tudi priložnost, da spoznaš, kaj

na področju računalništva. Sedaj sem nekako v fazi prilagajanja. Mislim, da je v računalništvu veliko priložnosti, da spoznavamo tudi razmere v podjetju nasploh.

Andrej Bogataj:

Tudi ob izdelavi zaključne pripravniške naloge se lahko usposabljam. Sam imam nalogo, da s področja brizgane obutve ugotavljam smisel tovrstne proizvodnje v ekonomskem smislu, hkrati pa tudi, kaj bi se dalo narediti v organizacijskem smislu, da bi dosegli večjo razlago med lastno in prodajno ceno.

Majda Trček:

Če gledamo na koristi tovarne, mislim, da bi bilo zelo primerno, da bi pripravniki različnih strok določena vprašanja obravnavali v timu, kjer bi osvetlili stvari z različnih (strokovnih) kotov, saj se je treba ozirati tudi na druge vidike.

Delo-življenje:

Se vam zdi, da bi počitniška praksa lahko bolj pripomogla k strokovni rasti?

Dušan Justin:

Glede na moje izkušnje mislim, da ne veliko, saj nas ponavadi porabijo za krpanje »lukenj« in za razna pomožna dela.

Andrej Bogataj:

Ko smo prihajali poleti na prakso, smo bolj razmišljali, kako bo praksa čimprej minila. Morda bi več imeli od tega, če bi se ob koncu tedna kdaj oglasili v tovarni.

Toda je že tako, da so nas med počitnicami predvsem porabili, za kar se je pokazala potreba. Študentje si včasih predstavljamo, da bomo delali neko super delo, kar pa seveda v praksi ni. Seveda je spoznavanje s proizvodnjo lahko tudi možnost, da spoznamo še druge okoliščine.

Majda Trček:

Mislim, da ob enostavnih nalogah, ki smo jih dobivali na počitniški praksi, ni mogoče obliko-

pomembno, ker tako lažje pridemo do informacij, ki nam lahko koristijo pri nadaljnjem delu.

Sicer pa mislim, da moramo v času pripravništva spoznati podjetje kot celoto; kaj se tu sploh dela; zlasti pa, da spoznamo delovne procese.

Mislim, da je to hkrati tudi priložnost, da ugotovimo, kaj nam v okviru strokovnih usmeritev najbolj leži. Da to zvedo tudi odgovorni v podjetju in usmerijo pripravnike na tisto področje, kjer bodo najbolj uspešni. Nekateri so bolj komunikativni, drugi manj; to se odraža pri njihovem delu. Zato je prava usmeritev zelo pomembna.

Pomembno je, da so pripravniki primerno spodbujevani, da morda tudi samoiniciativno vstopajo v problematiko in tako še globje spoznavajo razmere. Povezovanje (šolske) teorije s prakso je nujno in tisti, ki ima ustrezno osnovo in dovolj motiva, lažje in bolje spremlja tisto, kar se dogaja. Naloga organizatorja je, da poveže strokovnjake različnih strok v skupna prizadevanja.

ti najbolj leži; kje si najmočnejši, kje so pripravnikove največje sposobnosti.

Zase lahko rečem, da sem v tovarni šele nekaj mesecev in da še ne poznam procesov, ki se odvijajo v Alpini. Trenutno opravljam prakso v zadnjem delu tega procesa, to je v prodaji. Mislim, da je za razumevanje dogajanja treba spoznati celoten proces. Če bomo le-tega ustrezno razumeli, bomo lahko pravilno delali.

Andrej Bogataj:

Zelo pomembno se mi zdi, da se do določenih ugotovitev dokopljemo tudi sami. Prav gotovo se kdaj dobi kakšna urica, da iščemo in ugotavljamo; s tem pa tudi največ pridobimo. Prav gotovo več kot da nam o določeni stvari nekdo le razlaga.

Dušan Justin:

Pravzaprav se v času študija računalništvu nisem veliko posvečal; potem pa je nanoslo, da sem šel na testiranje in izbrali so me, da bi delal

(nadaljevanje na 6. strani)

Investicija v kadre...

(nadaljevanje s 5. strani)

vati mnenja o sposobnostih študentov. To pa je že bolj možno v času pripravništva.

Delo-življenje:

Kaj predlagate, da bi bilo pripravništvo širše za usposobitev določenega strokovnjaka?

Majda Trček:

Mislim, da bi bilo prav, da bi si mentor vzel čas in se s pripravnikom temeljito pogovoril in ga motiviral za delo.

Mentor bi moral tudi spoznavati pripravnika; ne samo njegove želje in sposobnosti, tudi dosedanje usmeritve in izkušnje, ki lahko pomenijo potem korak v neko uspešno delo. Sama sem med študijem na primer honorarno delala pol leta na področju raziskovanja medijev (na Inštitutu); take stvari so včasih lahko pomembne.

Andrej Bogataj:

Mentor naj bi bil res dovolj komunikativen, dovolj usposobljen pa tudi ustrezno informiran o dogajanjih v podjetju – torej na dovolj visoki ravni.

Dušan Justin:

Sam se sedaj spoznavam na eni strani s tehnično platjo računalništva, na drugi strani pa tudi z vsebinskimi vprašanji. Mislim, da je tako kar v redu. Kar je zahtevnejših nalog, jih rešujem skupaj z mentorjem.

Zaključek:

Ob koncu bi lahko rekli: giblamo se med željami in možnostmi. Toda, če je investicija v kadre res najpomembnejša, potem moramo kadrovske potenciale res tudi uporabiti. Če že ne samo iz človeških (psiholoških, socialnih) razlogov, pa iz čisto praktičnih razvojnih in profitnih ozirav. Najmanj to!

Borzni kot(i)ček

Al pari, izraz, ki izhaja iz italijanskega jezika (enako) in pomeni, da je cena vrednostnega papirja enaka njegovi nominalni vrednosti.

Bik, bikovski, izraz, ki ga uporabljajo predvsem ameriške in londonska borza za investitorja, ki stavi predvsem na splošno rast borznih tečajev. To naraščajoče gibanje se lahko nanaša na določeno delnico ali na celotni trg (bikovski trg).

Medvedji trg, predvsem na anglosaških borzah oznaka za padajoči trend vrednostnih papirjev.

Modna rubrika

Zakorakali smo v poletje in prav je, da preletimo modne zapovedi, ki veljajo letošnjo sezono. Modni strokovnjaki propagirajo več stilov: NARAVNI, ROMANTIČNI, EKSOTIČNI IN DISKO. Trgovine so s ponudbo takega blaga dobro založene.

NARAVNI – Prijetna oblačila, izdelana v beli barvi in celi lestvici svetlih in peščenih tonov, ki se med sabo poljubno kombinirajo in vedno poudarjajo eleganco. Materiali so predvsem naravni: bombaž, lan, svila. Tkanine so od prosojnih, čipkastih, do grobo tkanih platen. Pogosto so tudi reliefne strukture, ki ustvarjajo senčne efekte.

ROMANTIČNI – ta stil zapoveduje nežne pastelne odtenke: vanilijeva rumena, svetlo roza in modra, drap, svetlo zelena. Nekateri jih poimenujejo kar sladoleadne barve. Vse barve se lepo ujemajo in zato lahko kombinirajo. Zaželeni so tudi cvetlični vzorci v teh barvah. Tkanine so zelo lahke in velikokrat prosojne (muslin, žoržet, saten, krep), ki dajo temu stilu pečat nežnosti in zapeljivosti.

EKSOTIČNI – Oblačila so oblikovana preprosto, z etničnim pridihom daljnih dežel kot so Latinska Amerika, Indija, Kitajska. Videz oblačil je star, ponošen, kar je doseženo s končno obdelavo tkanin npr. z brušenjem in pranjem. Prevladujejo močne barve: živo rumena, rdeča in oranžna, pa tudi temni toni modre, zelene in rjave. Vzorci so predvsem eksotično cvetlični in črtasti.

DISKO – Modne oblikovalce je zajela nekakšna disko vročica. Fantazija oblikovanja in kreacij je tu neomejena; lahko bi rekli, da so si kreatorji dali malo duška. Značilnost so najbolj nore kombinacije materialov in barv. Prevladujejo zelo močne, intenzivne barve kot so pink, živo rumena, živo zelena, pa tudi srebrna in črna. Oblačila so narejena iz raznih svetlečih,

lakastih materialov in celo prozorne plastike. Modno je vse, kar je drzno in odštekano, pravo nasprotje naravnega stila, vendar pa sveže in zato zelo prijetno za oči.

V tej pestri ponudbi lahko vsaka najde sebi in stilu oblačenja primerna oblačila.

Vida BALANTIČ

Predstavitev Alpina kolekcije na sejmu Garda

Predstavitev brizgane in lepljene kolekcije je na sejmu EXPO RIVA SCHUH postalo obvezen člen pri prodaji naše modne in brizgane obutve na zunanja tržišča.

Od 10. do 14. junija smo skupaj z našimi partnerji razstavljali kolekcijo pomlad-poletje 1996, za katero je značilno, da držimo trend športne elegancije in kvalitete, po kateri nas naši kupci tudi prepoznavajo. Zaradi izredno široke in konkurenčne ponudbe, ki je bila predstavljena na sejmu, je zelo težko obdržati raven in identiteto, ki nas loči in prepozna od konkurence. Splošna značilnost sejma je bila velika želja proizvajalcev, da zadostijo potrebam kupcev. Večina proizvajalcev namreč poizkuša s proizvodnjo vseh vrst obutve. To pa poudarjajo tudi modni trendi, ki v osnovi poudarjajo stil obleke in obutve, ki sta usklajena in prilagojena za določeno priložnost. Zato se veliko proizvajalcev predstavlja z vsemi tipi obutve, kar pa nas ne predstavlja veliko nevarnost, da nas kupci ne prepoznavajo več, saj vsi ponujajo vse. Razlika je le v ceni in kvaliteti izdelave. Modeli so podobni če ne enaki; pete in podplate večinoma proizvajajo isti proizvajalci iz Italije.

Zaradi takšne ponudbe je vedno bolj pomembna izbira iz te velike množice obutve. Trgovcem so na voljo vse vrste izdelave, tipi obutve, modni trendi. Večina se predstavlja kot univerzalni proizvajalec, ki lahko izdela vse, kar tržišče zahteva. Zato je najpomembnejše za proizvajalca in vse vmesne člene do potrošnika, da pravilno izberemo, kaj bomo ponudili potrošniku!

Uveljavljanje lastne linije obutve na zunanjem trgu počasi že kaže rezultate! Na sejmu so se oglasili naši kupci, ki že čakajo našo ponudbo, statistično sledijo prodaji naše obutve in že lahko rečemo, da lahko skupaj kreiramo našo prodajno politiko. To veliko pomeni za oceno naročil, naročanje, odpreme, izdobe in tudi za cenovno politiko.

Jana ERZNOŽNIK

Obisk predstavnikov Alpine Sports Corporation

Obisk obeh vodilnih predstavnikov firme Alpina Sports Corporation iz ZDA, (kjer je Alpina 49% solastnik), Erika Riesa in Rolfa Shaera sem izkoristil za pogovor o spominih na sodelovanje, o sedanjih razmerah na ameriškem tržišču, oceno sodelovanja z Alpino in perspektivi na tem področju. Za mnenje o sodelovanju sem zaprosil tudi direktorja komercialne športne obutve Borisa Marklja, ki je pomagal izpeljati razgovor.

Delo-življenje:

Gospod Ries, kako se spominjate prvih začetkov?

Erik Ries:

Prvi moji stiki z Alpino so bili leta 1961 z obema Gantarjema, Jožetom in Francem. To še ni bilo sodelovanje na sedanji ravni; bilo je v zelo majhnem obsegu. Alpina je izdelovala dva modela črnih smučarskih čevljev. Poudarek je bil bolj na tehnični izvedbi in komerciali in ne toliko na designu. V Žiri sem sicer prvič prišel leta 1961, pravo sodelovanje se je začelo 1962. leta najprej TOBUSA (Koteks-Tobusa) in Riekerja (kot blagovne znamke).

Dolgoletni lastnik in direktor firme Alpina Sports Corporation Erik Ries

smo vzpostavili neposredno sodelovanje in uredili solastništvo, tako da smo postali delničarji ameriške firme v razmerju 50 : 50.

Delo-življenje:

Kako pa ocenjujete sedanje razmere v katerih poslujemo?

Erik Ries:

Razmere na trgu so postale absolutno problematične. Konkurenca je izjemna in to na vseh programih, planinskem, tekaškem in smučarskem. Temu primerno zahtevno je tudi sodelovanje.

Rolf Shaer:

To drži, zato je nujno, da damo še večji poudarek tako kvaliteti kot designu in ustrezni poslovnosti. Tudi kar zadeva cene, moramo imeti v mislih razmere na tržišču. Ob tem velja poudariti, da v nižjem cenovnem razredu ne moremo biti konkurenčni. Naše področje je srednji in višji cenovni razred, kjer pa moramo napraviti vse, da bi poslovali uspešno. Za ta tržni segment moramo prilagoditi celotno kvaliteto poslovanja. Iskati pa moramo tudi ustrezno tržno nišo, kjer bi lahko uspešno delovali. Alpina je

Sedanji solastnik in direktor Rolf Shaer

sicer na ameriškem tržišču zelo znana in to je tudi lahko dobra osnova za delo.

Delo-življenje:

Kako pa pridobivate informacije s trga? Nameravate organiziranost firme kaj prilagajati?

Rolf Shaer:

Marketinških raziskav sicer nimamo, imamo pa dobre informacije svojih prodajnih agentov širom ZDA, ki poznajo tržišče. Sicer pa mislim, da smo za poslovanje primerno organizirani.

Delo-življenje:

Če sedaj upoštevate današnje dogovore v Alpini in to, kar se obeta s strani Alpine (kolekcija), kako ocenjujete možnosti na trgu?

Rolf Shaer:

Če bomo sledili temu, kar smo se dogovorili, mislim, da imamo vsi skupaj možnost, da uspevamo. To nam vliva optimizem.

Vidimo pa določene probleme, ki jih bo treba odpraviti. Če bomo uspeli to, imamo možnosti, čeprav so močan dejavnik lahko tudi vremenske razmere.

Najšibkejša točka, ki jo vidimo, je pomanjkanje internacionalnega programa in koncept mednarodnega marketinga. To so pravi

prodajni argumenti, ki se jih nekatere druge svetovno znane firme že dobro zavedajo in tako tudi delujejo. (Pomislmo, kaj npr. pomeni naveza Tomba-Rossignol.) To bi morala biti zasnova našega nadaljnjega dela.

Seveda imajo v okviru tega posamezna tržišča svojo specifikko, ki jo moramo tudi upoštevati. Ta pristop hkrati pomeni nujnost imeti boljšo vizijo in inovativnost. Za to pa moramo vsi imeti pravi motiv.

Delo-življenje:

Vsi torej pomeni partnerji pa tudi vsak strokovnjak in delavec, ki je v to vključen?

Rolf Shaer:

Mislim, da upravičeno poveste svojim sodelavcem, da so lahko ponosni na to, kar so naredili doslej v pogledu razvoja. Toda, tako bo treba delovati še naprej, brez popuščanja in na vseh ravneh.

Nejko PODOBNIK

V Trbovljah računajo na dodaten prostor

Splošen vtis, ki sem ga dobil po razgovoru s kupci v naši prodajalni v Trbovljah, je naslednji: »Imate lepo kolekcijo, zlasti ženski modeli so zelo v redu. Tudi cene so kar sprejemljive. Zelo zanimiva pa je naslednja trditev kar nekaj kupcev: večkrat se oglasimo tu, pravzaprav za celo družino kupujemo v Alpini.« kot pravi, na primer, družina Lebič.

To splošno ugodno mnenje je lahko dobra osnova tudi za poslovni uspeh prodajalne. In kaj menijo o tem v prodajalni.

Poslovodkinja Marjeta Izlakar, ki vodi prodajalno pet let:

»Tudi v Trbovljah je konkurenca zelo velika. Poleg največjih firm, Peka, Planike in Borova, so tu tudi nekateri zasebniki.

Čeprav v zadnjem času ugotavljamo padec prometa, mislim da sicer kar dobro prodajamo. Pridobili smo tudi nekatere kupce, ki so prej hodili nakupovat v prodajalne konkurenčnih podjetij.

Letošnjo kolekcijo ženske obutve tudi mi ocenjujemo zelo pozitivno. Modeli so lepi, modni in kar je zelo pomembno – udobni. Dobro prodajamo natikače, medtem ko moško modno obutev prodajamo slabše. Pogrešamo pa nekaj večjo ponudbo obutve za doraščajoče fante. Povprašujejo pa po športnih copatah ali špagericah. Ljudje tudi hitro opazijo novo ponudbo, če zamenjamo izložbo.

Kar zadeva razmere v prodajalni, moram povedati, da imamo v prodajalni premalo polic, da bi primeroma razstavili obutev; tako jo sedaj razporedimo ali obesimo, kjer je

pač kaj prostora. Skladiščnega prostora imamo pa dovolj in prav lahko bi del tega preuredili v dodatni pro-

Poslovodkinja Marjeta Izlakar

dajni prostor, morda z razširjenim športnim programom. Če bi bila prodajalna moja, bi to gotovo naredila. Tudi iz prostorskega vidika bi bilo to potrebno, saj je prodajalna polna, če pridejo nakupovat npr. tri družine hkrati. Če k temu dodam še, da poslujemo na kar ugodni lokaciji, mislim, da bi lahko dobro prodajali.

Podobnega mnenja je tudi prodajalka Elizabeta Jovan, ki je opozorila, da imamo pri nekaterih modelih premajhno ponudbo, za slabšo prodajo v zadnjem obdobju pa meni, da je bila predvsem zaradi slabšega vremena.

Nejko PODOBNIK

Delo-življenje:

Kako pa ocenjujete to dolgoletno sodelovanje?

Erik Ries:

Moje življenje je vtakano v sodelovanje, zato mi to pomeni veliko. Če danes pomislim, smo bili kar uspešni. Le-to se je v nadaljnjih desetletjih korenito spremenilo. Medtem, ko sem se v začetku v Alpini oglašal enkrat letno, so potem stiki postali vedno bolj intenzivni in vsestranski, srečevati smo se začeli štirikrat, petkrat letno. Sčasoma

V orodjarni čakajo nov univerzalen rezkalni stroj

Orodjarna ni vedno v središču naše pozornosti, čeprav 30-članski kolektiv, ki ga vodi ing. Stane Semič, opravlja eno najpomembnejših faz naše proizvodnje – izdelavo orodij in form, ki jih uporabljamo v kasnejših fazah proizvodnje.

Kot menita Stane Semič in Roman Berčič, delovodja kovinske orodjarne (ki predstavlja precejšen del celotne orodjarne), gre za izkušeno skupino strokovnjakov, kjer

nizacijo kopit po principu deljivosti jedra, s čimer pri odlivanju dosežemo, da se vlti čevlji pri snemanju s kopit ne deformira toliko, kot se je doslej.

Seveda je bilo v teku izvajanja potrebno neprestano sodelovanje z modelirnico in drugimi strokovnimi službami. Gre za sprotno preverjanje ustreznosti orodij (testiranje). To sodelovanje lahko ocenim kot zelo dobro, kar je nujno za usklajene ocene v tehnoloških in časov-

Računalniško vodena kopirka je velika pridobitev, ki pa terja nadaljnje izpopolnjevanje orodjarne

Natančna nastavitve in spremljanje je pogoj za dober izdelek

je treba za zahtevno delo imeti vsaj pet let delovnih izkušenj.

»Imajo pa vsi v orodjarni tudi kar dobro strokovno predizobrazbo, najmanj poklicno kovinarsko šolo, kar četrtna pa tudi srednješolsko izobrazbo,« pripoveduje Stane Semič.

»Najvažnejši projekt, ki ga izvajamo že okoli pol leta, je izdelava orodij za novi pancar RX. To je zahteven projekt; gre za moder-

nih obdobjih, da lahko ustrezno ukrepamo. Pri tem projektu smo imeli težave s kapacitetami, zato nekoliko kasnimo z izdelavo večjih števil.

Pri izdelavi orodij vedno bolj in bolj pogrešamo kvalitetno rezkanje. Pridobili smo veliko ponudb za nakup sodobnega računalniško podprtega rezkalnega stroja, ki bi bil sposoben za vse zunanje in notranje geometrijske obdelave. Upam, da

Iz kovinske orodjarne

Izboljšava na orodju, da se čevlji pri snemanju ne deformira, je zelo pomembna

V delu orodjarne izdelujejo tudi sekalne nože

bomo uspeli z nakupom tega stroja.

Poleg že prej omenjenega projekta smo seveda delali tudi druge stvari. Ukvarjali smo se s spremembami in predelavo orodij za japonsko Daiwo M1 in M2 (to je japonski pancar). Taka predelava je tehnološko zahtevna in terja veliko časa. Ta čas izdelujemo tudi vzorčna orodja za Daiwo M3.

Istočasno, ko končujejo orodja iz serije RX, delamo že vzorčna orod-

ja (za manšeto CLM) in vzorčna orodja za rolke, ki so sedaj v fazi CNC kopirnega rezkanja. Tu gre za predelavo neuporabljenih orodij za drsalke (šale in manšete).

V orodjarni izdelujemo še druga orodja za ostale programe, ki jih izdeluje Alpina (tekaški, snowboard); za presekanje in perforiranje, žigosanje, tiskanje, oblikovanje, za izdelavo peta in napetnikov. (nadaljevanje na 9. strani)

Marsikatero orodje naredimo tudi za zunanjšega naročnika. V zadnjem času smo izdelali orodje za pihanje plastenk iz PET materiala.

V okviru orodjarne izdelujemo tudi sekalne nože za sekanje sestavnih delov, kjer ponavadi dela okoli pet ljudi.

Če na koncu strnem oceno o razmerah, bi lahko rekli, da orodjarina v tehnološkem smislu napreduje. Še bolj pa se bo treba prilagajati zahtevam časa. To pomeni, da bomo morali smisliti celotno verigo od konstruiranja orodja do same izvedbe, podprte z računalnikom. Ne govorim več o željah, temveč o

nujnih potrebah, če bomo hoteli izdelovati konkurenčne izdelke. Tu mislim na natančnost izdelave in čas, ki postaja vedno pomembnejši. Naš načrt je bil, da bi s posodobitvijo pričeli že letos; očitno to ne bo mogoče. Na vsak način pa bo treba povezati dosedanje kapacitete z novimi (CNC kopirka z novim rezkalnim strojem) in jih medsebojno podpreti s CAD-CAM sistemom. To je računalniško konstruiranje in vodenje tehnologije rezkanja. »Klasika bo ob tem še vedno potrebna,« je še menil vodja orodjarne Stane Semič.

Nejko PODOBNIK

Če je treba, napako odpravim tudi preko vikenda

Pavel Jenko, orodjar, je v Alpini zaposlen osemnajst let, štirinajst let je vzdrževalec orodij v oddelkih: plastika, montaža brizgane obutve (na obeh desmah) in v orodjarni sekal.

Delo-življenje:

Za kakšno delo sploh gre?

Pavel Jenko:

Delo je zahtevno predvsem zato, ker je treba takoj, ko se ugotovi napaka, popraviti orodje. In to čimbolj kvalitetno. Delo v oddelku ne čaka in stroj ne sme stati, človek pa tudi ne. Največkrat gre za obrabo orodja. Potem, ko se posvetujem z moj-

orabih ponavadi nabavim material in ga potem površinsko obdelam tako, kot je orodje izgledalo, ko je bilo novo. Če gre za ročna dela, to odpravim sam, sicer pa potrebno opravijo drugi na strojih.

Delo-življenje:

Kaže, da je treba biti kar vsestranski?

Pavel Jenko:

To je res, zlasti kar zadeva ročno obdelavo. Moram reči, da imam za svoje delo kar dovolj pripomočkov.

Delo-življenje:

Napake se lahko pojavijo tudi nepredvideno, kajne?

Pavel Jenko:

O seveda, včasih se zgodi, da moram odpraviti napako tudi v nadurah; zgodilo se je že, da sem položaj rešil preko nedelje. Toda tako je pač moje delo.

Delo-življenje:

Verjetno morate biti na tekočem z razmerami v oddelku?

Pavel Jenko:

Na napake me ponavadi opozorijo. Sicer sem dve tretjini časa v orodjarni, kamor spadam, ostali čas ali občasno pa v oddelkih, kjer je potrebna moja pomoč.

Nejko PODOBNIK

KADROVSKE NOVICE

Tudi v mesecu juniju so bila značilnost fluktuacije delavcev le prenehanja delovnih razmerij – teh je bilo kar 15, v tem mesecu pa nismo zaposlili nobenega novega delavca. Z delovnim razmerjem so v začetku meseca junija zaradi odhoda v TO iz oddelkov v Žireh prenehali: Gašper Starman, Janez Šubic, Igor Arhar in Roman Demšar. Prav tako so iz oddelkov v Žireh prenehali z delom: Marjana Jesenko, Anton Oblak, Anton Trček, Viktorija Uršič, Nada Jereb, Nadja Kogovšek in Milena Kunc. Iz neposredne proizvodnje, iz obrata Rovte je z delom prenehala Ema Žerjal, iz obrata Col Marinka Krapež in iz obrata Šentjošt Marija Kozjek in Rezika Sedej.

Irma DOLENEC

Borut Malavašič postaja vrhunski športnik

V zadnjem času, ko so na pohodu rekreativne dejavnosti od »brazd vzdržljivosti« do »triatlona jeklenih«, pa še vse podobno, nastajajo nove »kombinacije« vrhunskih športnikov. Na poti k temu je tudi 23-letni Borut Malavašič, ki je uspešen zlasti v kolesarjenju in v tekih.

Naštetimo jih nekaj: na teku Vivalta letos aprila v Ljubljani je bil med 750 tekmovalci tretji, maja je bil v teku na Ljubljanski grad drugi (med 820 nastopajočimi), v teku na Drenov grič drugi, itd.

Največ pa mu pomeni zmaga v teku na Kriško goro in 3. mesto na Vojskem, kajti nastopili so res najboljši.

»Spomladi so bili na vrsti bolj teki, jeseni pa me čaka triatlon jeklenih in še marsikaj,« pripoveduje Borut.

N. P.

Nenadoma je odšla Milena Kunc

Neverjetna se nam je zdela vest o tem, da se je v prometni nesreči pretrgala življenjska nit naše sodelavke Milene in je tako nenadoma in tragično ugasnilo njeno življenje.

Milena se je v Alpini zaposlila leta 1970 v sekalnici. Z leti je obvladala vse več različnih del in je s svojo marljivostjo in odgovornim odnosom do dela veliko prispevala k uspehu našega kolektiva. Brez števila je bilo ur, ki jih je poleg rednega delovnega časa naredila, da smo lahko izpolnili vse naloge, ki so jih postavili pred nas. Vestno delo njenih rok je vtakano v mnogih izdelkih, ki so našli kupce širom po svetu.

Vsakdanje življenjske težave je premagovala z veliko mero optimizma in z vero v prihodnost. Prijazna beseda, sočutje v težavah in vedrina, ki jo je obdajala, so stvari, ki smo jih bili deležni sodelavci, za kar smo ji hvaležni vsi. Ohranili jo bomo v lepem in trajnem spominu.

Pavel Jenko pri obnovi orodja

strom in se dogovorimo za ukrepanje, poskušam napako odpraviti tudi v pol ure, uri, če ni večje napake ali kakšnih večjih težav. Pri

Kolofon

»DELO-ŽIVLJENJE« je glasilo Alpine žiri. Ureja ga uredniški odbor: Jana Eržnožnik, Bogo Filipič, Helena Kavčič, Slavko Kristan, Tatjana Pirnat, Silva Pivk, Nejko Podobnik – glavni in odgovorni urednik. Naklada: 2.400 izvodov. Fotografija: Brigita Zemljarič. Tisk: Gorenjski tisk Kranj.

NA NOVO ŽIVLJENJSKO POT SO STOPILI:

Ob vstopu na novo življenjsko pot želimo sodelavcem Tatjani Brelih in Dušanu Trevnu iz oddelkov v Žireh, Božici Dadić iz obrata Gorenja vas, Miri Kobal in Romani Hladnik iz obrata Col, mnogo sreče, razumevanja, medsebojnega veselja in zadovoljstva ter obilo zdravja.

OB UPOKOJITVI:

Dolgoletnim sodelavcem Antonu Trčku iz skladišča materiala, Marjani Jesenko iz sektorja financ in računovodstva, Viktoriji Uršič iz oddelka šivalnica, Nadi Jereb iz sektorja za splošne in kadrovske zadeve in Stanislavi Peternel iz prodajalne Škofja Loka I., želimo ob odhodu v pokoj vse dobro, čimboljšega počutja in razumevanja v domačem krogu, predvsem pa mnogo vedrine in zadovoljstva ob drobnih aktivnostih, največ pa zdravja.

Redek, a spodbuden jubilej

70 let od prvega nastopa, 60 let od prve vloge na žirovskem odru, ob 75-letnici. To uspe le malokateremu amaterskemu igralcu. Silvi Giacomelli je. In razgovor z njo je človeku v veselje, saj kar prekipeva od spominov in energije.

»Spominjam se prvega recitatorskega nastopa, še bolj pa seveda moje prve igralske vloge pri petnajstih letih, ko sem v Črnošolcu zaigrala skupaj z Stanetom Primožičem. Potem pa so se vloge kar nizale, triindvajsetih se spominim, ostalih ne več...

Pred drugo svetovno vojno sem igrala v Prosvetnem domu, kjer smo v zimskem času skoraj vsak mesec naštudirali novo igro.

Dobro se spominjam zadnjega dela pred vojno – Vrnitev, saj je dramsko delo kar sodilo v čas, ko je kar dišalo po vojni.

Če danes razmišljam o tem, katere vloge so mi najbolj uspеле, bi rekla, da sem si zelo želela igrati Slepo nevesto – in mislim, da mi je kar dobro uspela. Tudi svoje igre v Mlinarjevi hčeri se rada spominjam... pa Drage Ruth, Gospe Wilkinsove... Režirala sta največ Anže Zajc in župnik Ivan Pečnik.

Po vojni pa spet naprej, kajne?

»Da, nadaljevali smo v nekdanjem sokolskem domu, sedanjem Partizanu. Spominjam se prvih del: Dežurna služba, Draga Ruth in druga. Najprej sta režirala Janko Pagon in Slavko Eržnožnik, kasneje Zinka Berčič, Alfonz Zajec, največ pa Stane Mlakar, kasneje Drago Grošelj; sedaj se s tem odgovornim delom uspešno ukvarja Metka Debeljak. Prav gotovo sem koga pozabila.«

Nekaj časa je bilo na žirovskem odru pravo mrtvilo?

»Po sedemdesetem letu res ni bilo nič. Le tu in tam se je dramska skupina zbudila za kakšno igro, potem pa je spet vse zamrlo.

Kaže pa, da bo sedaj Metki Debeljak uspelo, da nas bo držala skupaj in spodbujala. To je še posebej pomembno za mlajše, da bodo nadaljevali z delom.

Mene je k zadnjim nastopom spodbudila hčerka Milena, ki si je želela igrati z menoj; tako smo skupaj zaigrali pod vodstvom režiserja Domanjka v Prevaranem soprogu.

Moram reči, da sem se kljub starostni razliki kar dobro vklopila v igralsko skupino.«

Vaši soigralci in občinska kulturna skupnost so se spomnili vaših igralskih in drugih jubilejev.

»Da, zelo sem bila presenečena zaradi te pozornosti. Še posebno sem bila vesela, da so mi to pozornost izkazali na domu moje matere, pri Krošlu na Dobračevi, kjer je tudi enkratni ambient za marsikatero dramsko delo.«

Nejko PODOBNIK

Godba Alpine ponovno presenetila

Skoraj ves teden je deževalo in slabo vreme je tudi pripomoglo, da so godbeniki vsak dan vadili zlasti skladbe, ki jih je pripravil dirigent Milan Matičič za drugi festival godb v Ormožu – v zabavnem programu.

Po naporni vožnji v Ormož smo se začeli pripravljati na nastop – po razporedu, ki smo ga dobili vnaprej. Godbe so nastopale v dveh skupinah, glede na število članov. Mi smo nastopili v najbolj številni skupini – med godbami z nad 40 člani. Poslušalci, ki so nas poznali že od lani, ko smo prvič presenetili, so letos z velikim zanimanjem prisluhnili našim skladbam. V tišini so se poslušalci približali naši godbi, kolikor se je le dalo. Izzvenele so naše tri skladbe in poslušalci so navdušeno zaploskali, saj so spoznali, da Žirovci nismo outsajderji, ampak nekaj več.

Program se je nadaljeval – in iztekel; nestrpnost smo čakali na mnenje strokovne komisije. Le malo časa je bilo treba in zbrali smo se na svečanem zaključku, ki so ga organizatorji zaradi deževja pripravili v velikem šotoru. V napeti tišini je zazvenel glas strokovne žirije: »Prvo mesto in pokal Ormoža prejme Pihalna godba Alpine iz Žirov!« Nekaterim so prišle od veselja kar solze v oči, poslušalci pa so spet ploskali. Morda tisti, ki so se jim podrli načrti, malo manj...

Tako se je končalo v Ormožu na drugem festivalu pihalnih godb Slovenije. Za nas veliko zadovoljstvo in spodbuda za trdo delo še naprej. Ob tem se moramo spomniti našega dirigenta in vsega truda, ki ga vlaga v

to, da smo dokazali sebi in drugim, da smo tudi kot čisti amaterji lahko najboljši.

Viki Žakelj

V nočni mednarodni tekmi v smučarskih skokih za Rudarsko svetilko na plastični skalalnici v Velenju je zmagal naš štipendist na ekonomski fakulteti Primož Kopač

Predsednik državnega zbora Jožef Školč je konec prejšnjega meseca obiskal Radio Žiri in odgovarjal na vprašanja poslušalcev. Ob koncu se je sestal tudi s predstavniki liberalne demokracije v Žireh.